

Kemencei gyülekezet története

Növekedés az Úrban

A kemencei közösség 1989 szeptemberében alakult, amikor az Úr vezetésével. A Sándor család szép Erdélyországból költözött ide, ők alapították a közösséget. Nem túl látványos, de annál eredményesebb missziós tevékenységük során 5 év alatt 13 főre növekedett a közösség.

1995

Meghatározó év volt a közösség életében. Egyfelől a közösség csatlakozott a megalakuló Agapé Gyülekezethez (a 8 alapító közösség egyike volt a kemencei); másfelől a falu központjában található egykori ÁFÉSZ épület egyik szárnyát meg tudtuk vásárolni imaháznak.

A közösség tovább nőtt, jellemzően inkább beköltözéssel/csatlakozással, de voltak megtérések is.

Tized tizede

Nehémiás könyvében található az a mozzanat, amikor Nehémiás elrendeli, hogy a templomba befolyt tized tizedét tegyék félre a gyülekezet házában keletkezett romlások javítására. Mi is elkezdtük ezt gyakorolni, a befolyt adományok tizedét úgynevezett „vis major” helyzetek kezelésére tettük félre (halálesetek, tragédiák, bajba jutottak megsegítésére). Ha éppen nem volt annyi, amennyire szükség lett volna, a kasszából kipótoltuk, hogy segíthessünk.

Gyülekezetközi kapcsolatok, vendégszolgálatok

Az Agapéhoz való csatlakozásunkkal egyidőben intenzívvé tettük a vendégszolgálatokat. Havonta egy-két, de volt olyan is, hogy három vendégszolgálatot fogadtunk. Ekkor még heti 3 alkalmat tartottunk; a vasárnapi istentisztelet mellett kedden imaórát, pénteken bibliaórát hirdettünk meg.

Alkalomadtán (ha meghívásunk volt), mi is mozdultunk más gyülekezeteket meglátogatni, vendégszolgálatot vállalni.

Ebben az időszakban Kemence mellett kialakult más missziós terület is: Rétságon, Naszvadon (Szlovákia, a helyi pünkösdi közösséggel együttműködve), illetve egy évig Rimócon is, a helyi roma közösségben.

Aktív részvételünk volt az Agapé-programokban (táborok, konferenciák, Agapé-kupa); egyetlen nagyközösségi alkalmat sem mulasztottunk el, elég nagy számban vettünk részt ezeken.

Átélések, további növekedés

Voltak nagyszerű átéléseink az Úrral: Szentlélekkel való betöltekezések, illetve gyógyulások is: voltak, akik mellrákból, komoly láb-problémából és hererákból gyógyult meg az imákat követően; mindezek mellett Gy. Margit nénit az Úr szó szerint a halál torkából mentette ki, 3 halálos kórral és több másik súlyos betegséggel került az intenzívra, ahol már-már lemondtak róla az orvosok, de az Úr másként gondolta.

Sokan csatlakoztak ezidőben a gyülekezethez (persze olyanok is voltak, akik ilyen vagy olyan okból távoztak), ekkor voltunk a legnagyobb létszámban – 31 alámerített fő + a „holdudvar” (még alá nem merítkezett hozzátartozók, illetve gyerekek) – összesen több, mint 50 főt számláltunk.

Nagyterem átadása

Olyan szinten kinőttünk az addig használt kisteremből, hogy neki kellett fognunk a nagyterem kialakításának, amelyet 2005 karácsonyán avattunk fel. Azóta is itt gyűlünk össze.

A megpróbáltatás ideje

Mint oly sok gyülekezet Magyarországon, mi is átéltünk egy óriási konfliktust, és az ezzel járó óhatatlan szakadást. A gyülekezet kb. 2/3 része ment el: volt, aki a konfliktus miatt, volt, aki más okból, de ezzel egyidejűleg.

Nagyon sok seb és sérülés keletkezett, amelynek nyomait itt-ott még hordozza a gyülekezet.

Gyógyulási időszak

Az Úr nem hagyott magunkra ezt követően sem. A gyógyulás és helyreállítás első hulláma után ismét voltak megtérések: jellemzően idős emberek, akik azóta már az Úrnál vannak. Új, értékes testvérek csatlakoztak a gyülekezetünkhöz, és velük folytatódott a Krisztus Testének tovább épülése ezen a helyen, ahová az Úr rendelt bennünket. Ebben az állapotban ünnepeltük meg a Gyülekezet fennállásának 30. évfordulóját.

Látás-változás: fókusz az Úr visszajövetelére, további tevékenységek

A közösségi látást az Úr szép lassan, módszeresen átirányította Jézus visszajövetelének aktuális voltára, és az ehhez való igazodásra.

Időközben (kicsit kényszer hatására) megvásároltuk az imaház udvarának közös részét, illetve a másik épületszárny felét, a hozzá tartozó udvarrészsel, így már nem osztott tulajdon a belső terünk, hanem 100%-ban saját.

Missziós próbálkozások

Egy elkötelezett testvérnő megkeresésére elkezdtek a Kórház-misszió támogatását (Balassagyarmaton), illetve Nőtincsen, a kialakult kis imacsoportot próbáltuk felkarolni. Sajnos, az utóbbi – a helyiek részéről tapasztalt elköteleződés hiányában – később feloszlott.

Jelen

Az egykori kistermet átalakítottuk többcélú helyiséggé (konyhai részt alakítva ki benne), illetve az első, addig igazán raktárhelyiségből egy vendégszoba került kialakításra 2024-ben, ahol kulturált körülmények között tudunk szállóvendégeket fogadni.

Végezzük a szolgálatot, toljuk a szekeret, igyekszünk egymással és mindenkiel békességben lenni, miközben folyamatosan várakozunk Isten ígéreteinek beteljesedésére, amiket, 1989-től való fennállásunk során kaptunk Tőle.

Jó az Úr!

Hommer László, a gyülekezet pásztorja